

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 stycznia 2013 roku K. Ł. wniosła o:

- uznanie za bezskuteczną w stosunku do powódki zawartej w dniu 23 lipca 2008 r. w Kancelarii Notarialnej w B. (Rep.A (...)) pomiędzy D. Ł. (1), a A. D. (1) umowy sprzedaży nieruchomości położonej w B., ul.(...), o powierzchni (...), dla której w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. prowadzona jest księga wieczysta (...),
- nakazanie pozwanej A. D. (1), by zezwoliła na przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości położonej w B., ul.(...), stanowiącej własność pozwanej na podstawie w/w umowy sprzedaży z dnia 23 lipca 2008 r. między pozwaną, a D. Ł. (1) w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powódce wobec D. Ł. (1) w kwocie 275.500 zł, przy czym pozwana może zwolnić się od roszczenia przez zapłatę na rzecz powódki kwoty 275.500 zł,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu,
- zabezpieczenie powództwa poprzez zakazanie pozwanej A. D. (1) zbywania i obciążania nieruchomości oraz wpisanie w prowadzonej dla niej w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w P.księdze wieczystej (...) ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu i zakazie zbywania oraz obciążania tej nieruchomości,

Wniosła jednocześnie o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia sprawy o podział majątku.

W odpowiedzi na pozew wniesionej dnia 25 lutego 2013 roku pozwana A. D. (1) wniosła o :

- oddalenie powództwa ,
- zasądzeniem kosztów postępowania w sprawie,
- oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa oraz o oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska skazała, iż wierzytelność powódki nie istniała w dacie wniesienia pozwu ze względu na nieprawomocność postanowienia w sprawie o podział majątku dorobkowego. Sama zaś pozwana nie działała z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli.

Postanowieniem z dnia 27 marca 2013 roku Sąd Okręgowy dokonał zabezpieczenia powództwa K. Ł. przeciwko A. D. (1) o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powódki K. Ł. umowy sprzedaży z dnia 23 lipca 2008 nieruchomości rolnej położonej we wsi B., w gminie W. ul. (...), składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni (...) ha , rep. A (...) poprzez zakazanie pozwanej A. D. (1) zbywania i obciążania powyższej nieruchomości oraz wpisanie ostrzeżenia w księdze wieczystej urządzonej dla tej nieruchomości nr (...) o toczącym się postępowaniu i o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości położonej we wsi B., w gminie W., składającej się z działek nr (...). W dniu 15 kwietnia pełnomocnik pozwanej wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Sąd Apelacyjny w Łodzi w dniu 25 września 2013 roku postanowił oddalić zażalenie.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 marca 2013 roku zawiesił postępowanie z sprawie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy I Ns 696/09 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim o podział majątku dorobkowego. W dniu 3 lipca 2014 roku powódka K. Ł. wniosła o podjęcie zawieszonego postępowania z uwagi na zakończenie postępowania w/w sprawie I Ns 696/09.

Po podjęciu w dniu 18 września 2014 roku zawieszonego postępowania strony zajęły dotychczasowe stanowiska procesowe. Pełnomocnik pozwanej złożył wniosek o cofnięcie zwolnienia pod kosztów powódki K. Ł..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. Ł. i D. Ł. (1) zawarli związek małżeński w dniu 10 października 1981 roku.

Wyrokiem rozwodowym wydanym w dniu 19 września 2008 roku w sprawie sygn. akt I C 1127/08 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim rozwiązał związek małżeński powódki i D. Ł. (1) przez rozwód bez orzekania o winie . Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 19 października 2008 roku.

(dowód: odpis wyroku z dnia 19 września 2008 roku sygn. akt I C 1127/08 k- 224)

Z końcem 2007 roku stosunki małżeńskie K. Ł. i D. Ł. (1) zaczęły się psuć, a w kwietniu 2008 roku D. Ł. (2) nawiązał bliższe kontakty towarzyskie z pozwaną A. D. (1). Poznali się przez sąsiada pozwanej. W czerwcu 2008 roku byli razem na weselu siostry A. D. (1). Obecnie pozostaje z nią w konkubinacie.

(dowód: zeznania pozwanej, nagranie min. 00: 17:42 – 00: 20:01, płyta k- 213, protokół skrócony k- 211)

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 30 października 2012 roku dokonał podziału majątku dorobkowego małżonków K. i D. Ł. (1) orzekając, iż w skład majątku wspólnego małżonków wchodzi m.in. wierzytelność pieniężna z tytułu sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina W., składającej się z działki oznaczonej w ewidencji gruntów numerem (...) o powierzchni(...) ha, dla której to nieruchomości w VI Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim założona jest księga wieczysta Kw nr. (...) (aktualnie (...)).

Sąd Rejonowy zasądził w związku z dokonanym podziałem majątku tytułem dopłaty od D. Ł. (1) na rzecz powódki kwotę 275 562,02 złotych płatną w dwóch ratach w kwocie po 137 781,01 złotych, pierwsza płatna w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Druga rata zaś płatna po upływie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że na przedmiotowej nieruchomości małżonkowie w trakcie małżeństwa poczynili szereg nakładów. Wybudowali budynek mieszkalny, ogrodzenie działki, poczynili na niej szereg nasadzeń, doprowadzili przyłącze wodociągowe oraz energetyczne.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 roku oddalił apelację od powyższego postanowienia. Aktualnie sprawę przedstawiono Sądowi Najwyższemu z kasacją uczestnika D. Ł. (1).

(dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 2 grudnia 201 roku wraz z uzasadnieniem k- 197-206)

Wartość nieruchomości bez poczynionych na niej nakładów wynosi 176 165 złotych (wartość 1 m² działki wynosi 32,36 złote), zaś wartość wyżej wskazanych nakładów poczynionych przez małżonków na działce wynosi 335 331 złotych. Zgodnie ze sporządzonym w toku postępowania o podział majątku dorobkowego operatem szacunkowym oszacowano wartość spornej nieruchomości na kwotę 511 386,00 złotych.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 października 2012 roku z uzasadnieniem k- 47-59, operat szacunkowy nieruchomości k- 172- 194)

Sporna nieruchomość położona jest w miejscowości B., w gminie W.. Składa się z działki oznaczonej w ewidencji gruntów numerem (...) i ma powierzchnię (...) ha. Dla nieruchomości tej w VI Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim założona jest księga wieczysta Kw nr (...) (aktualnie (...)).

W dniu 20 czerwca 2008 roku D. Ł. (1) wraz z A. D. (1) zawarli warunkową umowę sprzedaży (nr. Rep A 3023/2008), zgodnie z którą sprzedał on za cenę 100 000,00 złotych zabudowaną nieruchomość rolną położoną w B. składającej

się z działek oznaczonych numerami (...) o powierzchni łącznej 81 arów 61 metrów kwadratowych pod warunkiem, że Agencja Nieruchomości Rolnych nie skorzysta z prawa pierwokupu.

Umową przeniesienia własności zawartą w formie aktu notarialnego w dniu 23 lipca 2008 r. D. Ł. (1) przeniósł na rzecz A. D. (1) prawo własności wyżej opisanej nieruchomości – działek oznaczonych numerami (...). Wartość przedmiotu umowy strony określiły na kwotę 100 000 złotych. W akcie notarialnym zapisano, iż cena sprzedaży została zapłacona przed sporządzeniem aktu.

(dowód: akt notarialny- Repertorium A Nr. (...), umowa przeniesienia własności nieruchomości k- 5-6, odpis księgi wieczystej k- 7-9)

Decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. określającą wysokość zobowiązania podatkowego od czynności cywilnoprawnej z tytułu zakupu w/w nieruchomości przez pozwaną ustalono wartość nieruchomości na kwotę 213 675,00 złotych stanowiącą podstawę obliczenia podatku.

(dowód: decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z dnia 15 czerwca 2009 roku k- 218-220)

Po sporządzeniu aktu notarialnego umowy sprzedaży pozwana zamieszkiwała wraz z D. Ł. (1) w spornej nieruchomości.

Powódka K. Ł. od dnia 6 czerwca 2005 roku prowadziła na swoje nazwisko działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...) w P., w zakresie m.in. sprzedaży hurtowej i detalicznej motocykli. Działalność ta została zawieszona od dnia 1 lutego 2009 roku.

Siedziba firmy mieściła się w B. przy ul. (...). Podczas prowadzenia działalności gospodarczej powódka w dniu 1 lutego 2008r. udzieliła swojemu mężowi D. Ł. (1) pełnomocnictwa do reprezentacji jej firmy oraz wystawiania i podpisywania faktur sprzedaży i zakupu oraz do wydawania i przyjmowania towaru.

W dniu 31 lipca 2008 roku D. Ł. (1) działając na mocy udzielonego mu przez powódkę pełnomocnictwa dokonał sprzedaży towaru należącego do firmy na kwotę 49.244,46 złotych A. D. (1), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...) w W.. W chwili obecnej działalność gospodarcza prowadzona jest pod nazwą A. D. (1) Firma (...) w B. w tym samym zakresie jak prowadzona była firma powódki.

(okoliczności niesporne)

Powódka K. Ł. w lipcu 2008 roku mając na uwadze przewidywany rozwód stron postanowiła zabezpieczyć majątek wspólny pozostający w posiadaniu D. Ł. (1). Wysłała do męża D. Ł. (1) pismo zawierające cofnięcie pełnomocnictwa, w dniu 31 lipca 2008 r. pocztą, dotarło ono do niego w dniu 1 sierpnia 2008 roku.

W siedzibie firmy powódki w dniu 6 sierpnia 2008 roku doszło do interwencji Policji, w czasie której powódka dowiedziała się, że cały pozostały w firmie towar został w dniu 31 lipca 2008 roku sprzedany A. D. (2).

W dniu 12 sierpnia 2008r. w związku z zaistniałą sytuacją powódka zawiadomiła Prokuraturę Rejonową w P. o popełnieniu przestępstwa przez D. Ł. (1) m.in. w przedmiocie dokonania sprzedaży towarów handlowych jej firmy na rzecz konkubiny. Postępowanie przygotowawcze toczyło się pod sygn. 2 Ds. 1205/08.

(okoliczności niesporne)

Pozwana na poczet dokonanego zakupu miała w dniu 31 lipca 2008 r. zapłacić D. Ł. (1) kwotę 29.244,46 złotych.

W dniu 16 lutego 2009r. powódka skierowała do pozwanej pisemne wezwanie do zapłaty kwoty 49.244,46 złotych, a następnie skierowała sprawę na drogę sądową.

Sąd Rejonowy – Sąd Gospodarczy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie sygn. akt V GNc 378/09 w dniu 8 maja 2009 roku wydał nakaz zapłaty na kwotę 49 244,46 złotych zasądając kwotę tę na rzecz powódki od pozwanej A. D. (1).

W toku prowadzonych spraw gospodarczych ostatecznie Sąd Okręgowy w Łodzi- X Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 23 marca 2012 roku utrzymał nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 8 maja 2009r. w sprawie sygn. akt V GNc 698/09 w zakresie kwoty 29.244,46 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy dwieście czterdzieści cztery złote i 46 groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2008r. do dnia zapłaty w mocy.

W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim S. P. w w/w sprawie pozwana zapłaciła w kwietniu powódce łącznie kwotę 54 883,36 złotych wraz z kosztami egzekucyjnymi. Postępowanie egzekucyjne na skutek zapłaty umorzono postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2012 roku.

(dowód: odpis wyroku z dnia 23 marca 2012 roku wraz z uzasadnieniem, sygn. akt X Ga 479/11 k- 146-158, zaświadczenie Komornika S. k- 39, potwierdzenie wykonania dyspozycji k- 38)

Pozwana w dacie zakupu spornej nieruchomości prowadziła gospodarstwo rolne o powierzchni około 10 ha, zajmowała się hodowlą trzody chlewnej i wyjeżdżała do pracy do Niemiec jako opiekunka osiągając z tego tytułu dochód w kwocie około 1200-1400 Euro miesięcznie. Określiła swój dochód z tych źródeł na kwotę około 30 000 złotych rocznie nie wliczając dopłat unijnych.

W chwili obecnej swój dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego, działalności gospodarczej i opieki nad osobami starszymi w Niemczech również określa na kwotę 30 000złoty rocznie.

Pozwana wraz z D. Ł. (1) obecnie zamieszkuje w K. gdzie prowadzi ona gospodarstwo rolne. Sporną nieruchomość wynajmuje za kwotę 600 złotych miesięcznie.

D. Ł. (1) jest emerytem otrzymuje świadczenie w wysokości około 650 złotych miesięcznie ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec córki.

Pozwana A. D. (1) wskazała, iż dokonała zakupu nieruchomości od swojego konkubenta „ bo widziała zysk”, chciała zabezpieczyć siebie i dziecko. Podkreśliła, że D. Ł. (1) zaproponował jej sprzedaż nieruchomości w związku z tym, iż oszukała go żona a jemu nie potrzebny był duży dom. Pozwana miała wiedzę, że małżonkowie nie zamieszkują razem. D. Ł. (1) twierdził, że dom i działka stanowi jego własność, powiedział, że żona go oszukała i podjęła z konta kwotę 100 000 złotych, sam nie miał pieniędzy.

Pozwana wskazała, iż na zakup spornej nieruchomości i skuterów miała odłożone w „skarpecie”, ponieważ nie ufa bankom. Następnie zeznała, że od siostry pożyczyła pewną kwotę, 70 000 złotych miała odłożone na koncie, 10 000 złotych pożyczyła od rodziców. Łącznie miało to być kwota około 170 000 złotych.

(dowód: zeznania pozwanej, nagranie min. 00: 20:01- 00:45:03, płyta k- 213, protokół skrócony k- 211-212)

D. Ł. (1) aktualnie jest emerytem, wysokość jego emerytury po potrąceniu należnych alimentów na rzecz córki to kwota około 650 złotych netto.

K. Ł. zatrudniona jest w firmie ochroniarskiej jako nielicencjonowany pracownik ochrony na pełen etat z wynagrodzeniem w kwocie 1150 złotych netto miesięcznie. Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 31 stycznia 2015 roku. Powódka ma orzeczony na stałe lekki stopień niepełnosprawności bez świadczeń z ZUS. Obecnie zamieszkuje w P. w domu wybudowanym z partnerem. Powódka zaciągnęła kredyt w kwocie 400 000 złotych na budowę domu przy ulicy (...) w P.. Współwłaścicielem nieruchomości jest jej obecny partner. Rata kredytu to 2100 złotych miesięcznie, uiszcza ją partner powódki. Dom nie jest jeszcze oddany do użytku. Powódka zamieszkuje wspólnie z partnerem oraz z córką.

Powódka wskazała, iż pochodzące z przekazanych jej przez pozwaną, w dwóch częściach w kwietniu 2012 roku środków pieniężnych już nie ma. Częściowo opłaciła z nich podatek w kwocie około 20 000 złotych. Resztę przeznaczyła na opłaty bieżące i budowę domu. Musiała opłacić także udział pełnomocnika w sprawie gospodarczej i w sprawie o podział majątku.

(dowód zeznania powódki nagranie min. 00:46:17- 00:51:22, płyta k- 213, protokół skrócony k- 212-212v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów, a w szczególności wyroków cywilnych w przedmiocie rozwodu, składu, wartości i sposobu podziału majątku dorobkowego stron, gospodarczego – w kwestii rozliczenia sprzedanych składników firmy powódki przez D. Ł. (1) pozwaną przyjmując i dzieląc w całości dokonane w toku tych postępowań ustalenia faktyczne. Dotyczy to zwłaszcza wierzytelności należnej powódce z tytułu rozliczenia majątku dorobkowego, wartości sprzedanej pozwaną nieruchomości (wraz z nakładami) a także faktu, iż pozwana A. D. (1) w dacie zakupu nieruchomości oraz firmy powódki była partnerką D. Ł. (1)- osobą bliską w rozumieniu art. 527 §3 kc. Świadczy o tym fakt, że po zawarciu umowy strony zamieszkały wspólnie, wcześniej bywali wspólnie na imprezach, a załączone do akt sprawy zdjęcia (k- 35-36)świadczą, iż w czerwcu 2008 roku byli parą. Sama pozwana przyznała, iż znają się od kwietnia 2008 roku, pozostają w konkubinacie przy czym określiła, iż trwa on od 3-4 lat. Sąd w tej części uznał jej zeznania za niewiarygodne, w świetle powyższych faktów i dzieląc tożsame stanowisko przyjęte przez orzekające uprzednio Sady. W lipcu 2008 roku w wyniku zawartych umów przejęła ona w całości majątek D. Ł. (1) i firmy jego żony. W chwili nabywania spornej nieruchomości od D. Ł. (1) wiedziała ona, iż pozostaje on w związku małżeńskim, a także że między małżonkami dochodzi do nieporozumień osobistych oraz na tle majątkowym . Dlatego też niezależnie od domniemania art. 527 § 3 kc wiedziała, iż D. Ł. (1) działał z pokrzywdzeniem wierzyciela- K. Ł.. Kupując od niego nieruchomość (działkę z domem jednorodzinnym) oraz działkę oznaczoną numerem (...) za cenę 100 000 złotych, która została wyceniona w toku postępowania o podział majątku na kwotę ponad 5-cio krotnie wyższą, a już w czerwcu 2009 roku Urząd Skarbowy przyjął jej wartość na 213 675,00 złotych przy ustalaniu wielkości obowiązku podatkowego uzyskała bezspornie korzyść majątkową. Z tych też względów Sąd pominął wnioskowany przez pełnomocnika pozwaną dowód z zeznań świadka D. Ł. (1) uznając kwestie działania dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela za udowodnione w zebranych materiale dowodowym (w szczególności ze względu na ustalenia dokonane przez Sąd Gospodarczy), jak również bezspornie jego niewypłacalność zwłaszcza, że nie zostały wskazane przez pełnomocnika pozwaną okoliczności na jakie miałby zostać przesłuchany świadek. Nie zostały też wniesione w tej kwestii zastrzeżenia do protokołu zgodnie z art. 162 kpc.

Aktualnie sytuacja majątkowa stron i wysokość ich dochodów została ustalona w oparciu o zeznania K. Ł. i A. D. (1). Brak jest podstaw do kwestionowania zeznań powódki, iż w chwili wytoczenia niniejszego powództwa w styczniu 2013 roku zużyła i wydatkowała otrzymaną w kwietniu 2012 roku kwotę 54 883 złotych zasądzoną od pozwaną w toku procesu gospodarczego w sposób wskazany w toku rozprawy, na wynagrodzenie pełnomocników, budowę domu, opłatę podatków. Należy też podkreślić, iż pozwana składając w dniu 7 maja 2013 roku oświadczenie o stanie majątkowym (k- 82-85) nie ujawniła swoich dochodów z tytułu opieki nad osobami starszymi w Niemczech, który wynika ze złożonej (k – 216- 217) umowy o pracę z dnia 1 stycznia 2012 roku. Dla oceny wiarygodności zeznań pozwaną co do posiadanych dochodów ma takie znaczenie okoliczność, iż jej zeznania co do źródła środków na zakup domu oraz firmy były sprzeczne raz twierdziła, że miała odłożone pieniądze na zakup „ w skarpecie” około 100 000 złotych, gdyż nie ufa bankom, a następnie, że były zgromadzone jednak na koncie w banku około 70 000 złotych i były wypłacone

(brak dowodu przelewu), a następnie że część środków na powyższe cele pożyczyla od siostry i dostała od rodziców. Łącznie miało to być kwota około 170 000 złotych. Przy jej aktualnie deklarowanych łącznych dochodach ze wszystkich źródeł

(działalność gospodarcza, gospodarstwo rolne, praca jako opiekunka) 30 000 złotych rocznie, jej miesięczny dochód wynosi około 2 500 złotych miesięcznie a więc zapłacona kwota stanowiła by jej ponad 6- letnie zarobki.

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Przesłankami skargi pauliańskiej zgodnie z art. 527 k.c. są:

- 1) dokonanie przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, na skutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową oraz doszło do pokrzywdzenia wierzycieli,
- 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli,
- 3) wiedza lub możliwość (przy zachowaniu należytej staranności) dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Wskazane powyżej przesłanki spełnione być muszą łącznie, by móc skorzystać z roszczenia przewidzianego w tym przepisie uznania czynności za bezskuteczną (art. 527 § 1 k.c.).

Z kolei zgodnie z § 2 powołanego przepisu z pokrzywdzeniem wierzycieli mamy do czynienia wówczas, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika stał się on niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Identyczne zapatrywanie wyrażono w orzecznictwie, przyjmując, że artykuł 527 § 2 k.c. pokrzywdzenie wierzyciela wiąże z niewypłacalnością dłużnika lub z powiększeniem stopnia jego niewypłacalności (por. wyrok SN z dnia 9 kwietnia 2002 r., III CKN 570/2000, niepubl.). Innymi słowy pokrzywdzenie wierzycieli jest następstwem niewypłacalności dłużnika, stąd dla wykazania pokrzywdzenia wierzycieli wystarczające jest wykazanie niewypłacalności dłużnika (zob. P. Machnikowski (w.) Kodeks..., s. 947).

Niewypłacalność może być skutkiem czynności dłużnika o charakterze nieodpłatnym, ale również odpłatnym.

Należy jednak podkreślić, iż pomiędzy niewypłacalnością dłużnika, a podjęciem przez niego czynności prawnej musi zachodzić związek przyczynowy, tzn. czynność podjęta przez dłużnika musi być jedną z przyczyn zaistniałej niewypłacalności. Ponadto niewypłacalność dłużnika musi istnieć zarówno w chwili dokonywania skarżonej czynności, jak też w momencie wyrokowania przez sąd - w rozumieniu art. 527 k.c.

Przesłanką skuteczności zaskarżenia czynności dłużnika jest to, aby spowodowała ona pokrzywdzenie wierzyciela. Pokrzywdzenie wierzyciela polega na tym, że jego wierzytelność nie może być realizowana i jej zrealizowanie w przyszłości jest również wątpliwe.

Przez niewypłacalność na tle art. 527 § 2 k.c. rozumie się aktualny brak możliwości wywiązania się dłużnika z zobowiązań finansowych. S. majątku dłużnika należy rozpatrywać przy uwzględnieniu zasad egzekucji świadczeń pieniężnych; niewypłacalność zachodzi wówczas, gdy egzekucja prowadzona według przepisów kodeksu postępowania cywilnego nie mogłaby przynieść zaspokojenia wierzytelności, gdyż brak wystarczających do tego składników majątkowych. S. niewypłacalności nie uchyla istnienie w majątku dłużnika składników niepodlegających zajęciu oraz obciążonych prawami dającymi innym osobom pierwszeństwo zaspokojenia (zastaw, hipoteka) w takim stopniu, że pozostała wartość danego przedmiotu nie wystarczy na zaspokojenie skarżącego wierzyciela. (por. komentarz do Kodeksu Cywilnego pod red. E. Gniewek do art. 527).

Przepis art. 527 § 3 k.c. stanowi, że jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie z utrwalonym zarówno w judykaturze, jak i piśmiennictwie poglądem przez pokrzywdzenie wierzyciela rozumie się rzeczywistą, a nie tylko potencjalną niewypłacalność dłużnika na skutek dokonania przez niego czynności prawnej bądź jego niewypłacalność w wyższym stopniu niż przed dokonaniem danej czynności (zob. m. in. M. Sychowicz, [w:] G. Bieniek, H. Ciepla, St. Dmowski, J. Gudowski, K. Kołakowski, M. Sychowicz, T. Wiśniewski i Cz. Żuławska, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, Warszawa 1996, 1.1, s. 508, teza 4 i 5).

W niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki skargi pauliańskiej uzasadniające uwzględnienie roszczeń pozwu.

Czynność prawna – umowa sprzedaży, której uznania za bezskuteczne wobec pozwanej żąda powódka K. Ł. dokonano z pokrzywdzeniem powódki będącej wierzycielem D. Ł. (3) na mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 30 czerwca 2012 roku o podziale majątku dorobkowego małżonków. Wskutek czynności prawnej D. Ł. (1) wyzbył się jedyne go składnika majątku, z którego powódka mogłaby skutecznie zaspokoić swoją wierzytelność .

D. Ł. (1) miał pełną świadomość działania z pokrzywdzeniem wierzyciela z zeznań samej pozwanej wynika, iż przyczyną sprzedaży nieruchomości przez D. Ł. (1) były nieporozumienia z żoną także na tle finansowym . Pozwana dokonała zakupu od D. Ł. (2) towaru z firmy powódki i przejęła faktycznie jej działalność i siedzibę, która mieściła się na spornej nieruchomości.

Kwestionowana czynność spowodowała niewypłacalność dłużnika D. Ł. (1), który aktualnie utrzymuje się z emerytury w kwocie około 650 złotych miesięcznie po potrąceniu kwoty objętej zajęciem komorniczym z tytułu alimentów na rzecz córki.

Należy też podnieść, że strony spornej umowy łączyły (i nadal łączą) zażyłe relacje, pozostawały one i nadal pozostają w konkubinacie, wspólnie zamieszkiwali na spornej nieruchomości zaraz po sprzedaży , pozwana zatrudniła D. Ł. (1) w swojej firmie.

W ocenie Sądu pomiędzy pozwaną, a dłużnikiem D. Ł. (1) istniał stosunek bliskości w rozumieniu art.527 § 3 k.c. rodzący domniemanie, iż pozwana wiedziała, że D. Ł. (1) działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycielki. Pozwana zakupiła sporną nieruchomość za kwotę 100 000 złotych, a decyzją ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego z tego tytułu określono jej wartość na kwotę 213 675,00 złotych, a jej aktualna wartość to ponad 500 000 złotych .

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki skargi pauliańskiej z art.527 § 1 i 2 k.c. dlatego też powództwo zostało uwzględnione.

Konsekwencją uwzględnienia powództwa było obciążenie pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powódki, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. i dlatego też Sąd nakazał sięgnąć na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art.113 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 poz.1398 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. kwotę 13.775 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której uiszczenia powódka została zwolniona .

Sąd uznał także, iż w oparciu powyższe ustalenia faktyczne nie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 110 ustawy z dnia 25 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 poz.1398 ze zm.) uzasadniające cofnięcie powódce zwolnienia od kosztów.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.